

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

Εργαλειοθήκη Green S.e.e.d.s.

ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Σπόροι για ενίσχυση

Κεφάλαιο 1

Εκπαίδευση,

αγροτικά σχολεία

και κοινότητες: ένα κοινό έργο

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

Υπεύθυνος για το πνευματικό έργο 1 “Εργαλειοθήκη GREEN S.E.E.D.S.”

Ángeles Parrilla Latas (University of Vigo)

Συγγραφείς

CIES-UVigo, ES

Ángeles Parrilla Latas | Manuela Raposo Rivas | Esther Martínez Figueira |
Silvia Sierra Martínez | Almudena Alonso Ferreiro | María Zabalza Cerdeiriña |
Isabel Fernández-Menor | Adoración de la Fuente Fernández

SYNTHESIS CENTER FOR RESEARCH AND EDUCATION LTD, CY

Υπεύθυνοι για εκπαιδευτικές δραστηριότητες και για τη δοκιμή της “Εργαλειοθήκης GREEN S.E.E.D.S.”

Giulia Benvenuto (IC Bosco Chiesanuova, IT) | Alice Dalle (Région Vallée
d'Aoste/Regione Valle d'Aosta, IT) | Golfo Kateva (Synthesis Center, CY) | Noemi Nieto
Blanco (University of Vigo) | Miljenka Padovan Bogdanović (Srednja Skola Vela Luka, HR)
| Eftychia Vlysidou (Dieftinsi Defterovathmias Ekpedefsis Chiou, GR)

ΕΡΓΟ

GREEN S.E.E.D.S. - Synergy and Environment to Empower Decentralised Schools,

www.greenseeds.eu

Συντονιστής του έργου

Maria Carla Italia (Glocal Factory, Italy)

PARTNERS

Universidade de Vigo

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Συνεργασία

Αυτό το έντυπο είναι μία από τις 15 ενότητες του "Toolkit GREEN S.E.E.D.S.", του Intellectual Output n.1 του έργου Green S.E.E.D.S. Τη διαμόρφωσή του ανέλαβε το Πανεπιστήμιο του Βίγο ενώ ολοκληρώθηκε με την υποστήριξη όλων των Εταίρων, με ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαίδευση πάνω στο περιεχόμενο της εργαλειοθήκης. Η ομάδα εργάστηκε και για τη δοκιμή της εργαλειοθήκης. Οι ενότητες αναπτύχθηκαν το διάστημα Σεπτεμβρίου του 2019 έως το τέλος Ιανουαρίου 2020. Η επόμενη εκπαίδευση, σε δύο στάδια, διήρκεσε μέχρι το τέλος Ιουνίου του 2020:

1. Εκπαίδευση του εθνικά υπεύθυνου (5-6.03.2020)
2. Κατάρτιση των εκπαιδευτικών σε τοπικό επίπεδο (1.04.2020 - 31.06.2020)

Πώς να παραπέμψετε σε αυτό το έγγραφο

CIES-UVigo, *Unit 1 – Education, rural school & community: a common project, Module 1 – Seeds for Boosting*, "Toolkit GREEN S.E.E.D.S.", Project GREEN S.E.E.D.S. - Synergy and Environment to Empower Decentralised Schools, 2020

ΕΝΟΤΗΤΑ 1.1

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΕΡΓΟ

Σήμερα, ο Ντάνιελ είναι ένας διάσημος γιατρός που, πριν από 11 χρόνια, σπούδασε σε σχολείο ενός δωματίου, σε ένα χωριουδάκι όχι μεγαλύτερο από 100 κατοίκους. Όταν θυμάται αυτό το κομμάτι της ζωής του, το περιγράφει έτσι: «Το σχολείο ήταν το σπίτι μου. Υπήρχαν 30 παιδιά, όλα διαφορετικών ηλικιών, από 5 έως 11. Τα τρία αδέρφια μου ήταν επίσης στην τάξη. Το ένα ήταν μεγαλύτερο από εμένα και τα άλλα δύο ήταν νεότερα. Υπήρχε μόνο ένας δάσκαλος για όλους μας. Μίσθωσε ένα δωμάτιο σε ένα τοπικό σπίτι για να μένει από Δευτέρα έως Παρασκευή. Ήταν πολύ πειθαρχημένος. Το φυσιολογικό στην τάξη ήταν να καθίσουμε σε ομάδες σύμφωνα με τους βαθμούς μας, ούτως ώστε ο δάσκαλος να αφιερώνει τον απαραίτητο χρόνο σε κάθε ομάδα. Θυμάμαι ότι κάναμε πολλές εργασίες ανεξάρτητα, αλλά εργαζόμασταν, επίσης, σε ομάδες. Πολλές φορές, οι ομάδες ήταν με παιδιά διαφορετικών ηλικιών ή επιπέδων. Μας άρεσε αυτό, έκανε τα μεγαλύτερα παιδιά να αισθάνονται καλά, επειδή μπορούσαν να διδάξουν και να συνεργαστούν με άλλους ενώ τα νεότερα το έβρισκαν διασκεδαστικό και συναρπαστικό όταν εργαζόμασταν έτσι. Θυμάμαι έντονα εκείνο το διάστημα με τους συμμαθητές μου που, στην πραγματικότητα, ήταν οι γείτονές μου και, όπως είπα προηγουμένως, τα αδέρφια μου. Νιώθω επίσης νοσταλγικά ως προς αυτή την αίσθηση της οικογένειας και της ένωσης που υπήρχε μεταξύ μας, και το γεγονός ότι μπορούσαμε να μετακινούμαστε με ασφάλεια. Αυτός ο δάσκαλος συνέστησε να συνεχίσω τις σπουδές μου, οπότε στην ηλικία των 11 ετών πήγα στο σχολείο της πόλης ως οικότροφος και όλα άλλαξαν. Πάνω απ' όλα, θυμάμαι τα συναισθήματα της μοναξιάς, του αποχωρισμού από τις ρίζες μου, όταν βρέθηκα σε έναν άγνωστο ανθρώπινο και κοινωνικό χώρο, ο οποίος ήταν πολύ μεγαλύτερος και είχε πολύ πιο αυστηρούς κανόνες από εκεί που προερχόμουν. Χρειάστηκε πολύς χρόνος για να ταυτιστώ και να προσαρμοστώ στη νέα σχολική μου ζωή. Τώρα, μετά από τόσα χρόνια, κάποιος δημιούργησε μια ομάδα WhatsApp για αυτή την πρώτη τάξη και ήταν συναρπαστικό που επανασυνδέθηκα με πολλούς παλιούς συμμαθητές μου, που, όπως και εγώ, εγκατέλειψαν τους τόπους γέννησής τους για να μετακομίσουν στην πόλη. Σήμερα, αυτός ο οικισμός είναι σχεδόν άδειος. Είναι σχεδόν ένα μέρος για απόδραση το Σαββατοκύριακο. Γι' αυτό το να τα ξαναζεις όλα αυτά είναι τόσο συναισθηματικό. Τα χρόνια μου σε αυτό το σχολείο ενός δωματίου ήταν το θερμότερο και πιο ευτυχισμένο κομμάτι των σχολικών μου χρόνων, χωρίς αμφιβολία».

Όπως και στην περίπτωση του Ντάνιελ, σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, η αγροτική εκπαίδευση είχε προηγουμένως γίνει σε σχολεία ενός δωματίου με έναν δάσκαλο που εκπαιδεύτηκε και φρόντιζε μαθητές διαφορετικών ηλικιών και βαθμών. Η

προηγούμενη μαρτυρία, ενώ μας επιστρέφει σε μια εκπαιδευτική πραγματικότητα, με κοινωνικές, ακαδημαϊκές, υλικές και προσωπικές συνθήκες κάπως ξεπερασμένες, εξακολουθεί να ισχύει σε ορισμένα μέρη.

Μας βοηθά επίσης να σκεφτούμε τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της αγροτικής εκπαίδευσης, τον ρόλο που διαδραματίζουν οι εκπαιδευτικοί και την κατάσταση των μαθητών. Αν και έχει αλλάξει, το μικρό, αγροτικό απομονωμένο σχολείο δεν εξαφανίστηκε με την παγκοσμιοποίηση και την ψηφιακή επανάσταση. Η Eurostat (2015) σημειώνει ότι το 28% του πληθυσμού στην Ευρώπη είναι κάτοικοι της υπαίθρου, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα αγροτικά σχολεία εξακολουθούν να είναι πραγματικότητα για τα εκπαιδευτικά συστήματα πολλών ευρωπαϊκών χωρών.

Σε αυτή την εισαγωγική ενότητα διδασκαλίας, θα προσπαθήσουμε να επισημάνουμε τα χαρακτηριστικά και την κατάσταση της εκπαίδευσης και των σχολείων στον αγροτικό κόσμο, σήμερα. Θα εξετάσουμε τις διαφορετικές προσεγγίσεις σχετικά με τους ρόλους και τις σχέσεις του αγροτικού σχολείου και της κοινότητας και θα διαπιστώσουμε την ανάγκη υιοθέτησης μιας κριτικής στάσης που οδηγεί κάποιον να δει το σχολείο και τον ρόλο του στο πλαίσιο της ανάπτυξης βιώσιμου, περιεκτικού και ολοκληρωμένου εκπαιδευτικού και κοινωνικού έργου. Εν ολίγοις, αυτή η μονάδα δίνει έμφαση στον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν τα σχολεία σε αγροτικά περιβάλλοντα, με έμφαση στις εκπαιδευτικές και κοινωνικές λειτουργίες τους.

1. Τι χαρακτηρίζει αυτό που σήμερα καταλαβαίνουμε ως αγροτικό σχολείο;

Η αγροτική κοινωνία έχει υποστεί σημαντική μεταμόρφωση, ξεκινώντας από το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Οι σχετικοί στατιστικοί ορισμοί βασίστηκαν σε δημογραφικούς, γεωγραφικούς και κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες, όπως η πυκνότητα του πληθυσμού, η απόσταση ή η οικονομική ανάπτυξη. Υπάρχουν, ωστόσο, αξιοσημείωτες διαφορές μεταξύ των αγροτικών περιοχών από την άποψη των κοινωνικών, πολιτιστικών, οικονομικών και τοπογραφικών χαρακτηριστικών τους. Αγροτικά περιβάλλοντα μπορούν να βρεθούν σε νησιά, βουνά, ερήμους ή πεδιάδες. Υπάρχουν αγροτικές περιοχές που είναι οικονομικά υγιείς, άλλες που βρίσκονται σε ύφεση και άλλες που αναπτύσσονται. Υπάρχουν επίσης απομονωμένες αγροτικές περιοχές, καλώς συνδεδεμένες και άλλες που είναι περιθωριοποιημένες ή απομακρυσμένες.

Σε κάθε περίπτωση, και αναγνωρίζοντας τις διαφορές μεταξύ χωρών και περιοχών, σήμερα αυτό που κατανοούμε ως αγροτικό σχολείο δεν περιορίζεται απλώς στο αγρόκτημα, στο χωράφι. Η σημερινή αγροτική κοινωνία έχει αλλάξει, με τους τομείς των υπηρεσιών και των επιχειρήσεων να αποτελούν πλέον μέρος του ιστού της.

Αυτό έχει οδηγήσει σε νέους τρόπους με τους οποίους τα αγροτικά περιβάλλοντα χρησιμοποιούνται, με την ποιότητα ζωής, την οικιστική χρήση, τον αγροτικό τουρισμό ή την αναψυχή, μεταξύ άλλων, να ξεχωρίζουν.

Ως εκ τούτου, δεν μπορεί κανείς να χρησιμοποιήσει μια ενιαία προσέγγιση για το τι αντιπροσωπεύει η αγροτική κοινωνία ή το αγροτικό περιβάλλον. Αντίθετα, μπορεί κανείς να μιλήσει για ορισμένα χαρακτηριστικά (τα οποία διαφέρουν από μια περιοχή σε άλλη), αλλά λίγο ή πολύ είναι κοινά χαρακτηριστικά αυτού που αποκαλούμε αγροτικό. Οι Echazarra και Radinger (2019) παραθέτουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά της αγροτικής εκπαίδευσης σε χώρες-μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης:

- ♦ Γεωγραφική απόσταση: οι αγροτικές κοινότητες τείνουν να απέχουν πολύ από άλλα κέντρα του πληθυσμού.
- ♦ Οι μικρές και διασκορπισμένες αγροτικές περιοχές έχουν συχνά πολύ χαμηλό πληθυσμό, γεγονός που συνήθως περιορίζει τις υπηρεσίες που διατίθενται σε αυτές.
- ♦ Ένας συρρικνούμενος πληθυσμός: ο πληθυσμός των αγροτικών περιοχών μειώθηκε τον περασμένο αιώνα στις

περισσότερες χώρες, λόγω ζητημάτων όπως η μετανάστευση σε αστικές περιοχές, η μείωση των γεννήσεων ή οι αλλαγές στη γεωργική παραγωγή και τις λεγόμενες οικονομίες κλίμακας.

- ♦ Χαμηλή κοινωνικοοικονομική κατάσταση: γενικά, οι αγροτικές περιοχές είναι συνήθως φτωχότερες από τις αστικές. Υπάρχει ένα κοινωνικοοικονομικό χάσμα μεταξύ αγροτικών και αστικών οικογενειών. Κατά συνέπεια, στις αγροτικές κοινότητες η ικανότητα παροχής ή πληρωμής για ποιοτικές υπηρεσίες είναι συχνά περιορισμένη και οι μαθητές τείνουν να ενταχθούν στο εργατικό δυναμικό πιο νωρίς από ότι όσοι προέρχονται από αστικές περιοχές.
- ♦ Εθνικά ομοιογενείς και κοινωνικά συνεκτικές κοινότητες: στις αγροτικές περιοχές, οι κάτοικοι της περιοχής συχνά διατηρούν στενές και σταθερές σχέσεις και είναι σε μεγάλο βαθμό εθνικά ομοιογενείς. Ωστόσο, παρόλο που οι μετανάστες συνήθως εγκαθίστανται σε αστικά περιβάλλοντα, ορισμένες αγροτικές περιοχές έχουν βιώσει τελευταίως μια αυξανόμενη εθνική και πολιτιστική ποικιλομορφία.

2. Τι χαρακτηρίζει την εκπαίδευση σε αγροτικά περιβάλλοντα; Πώς είναι τα αγροτικά σχολεία;

Σε αυτή την ενότητα ασχολούμαστε όχι με τον καθορισμό ενός μόνο ορισμού του τι είναι τα αγροτικά σχολεία ή η αγροτική εκπαίδευση, αλλά αναλογιζόμαστε ορισμένα από τα χαρακτηριστικά τους. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, οι διαφορές στα αγροτικά περιβάλλοντα δεν είναι μόνο από χώρα σε χώρα, αλλά και εντός αυτών. Ομοίως, οι εκπαιδευτικές πολιτικές και τα εκπαιδευτικά συστήματα σηματοδοτούν σημαντικές διαφορές όταν αναφέρονται στην αγροτική εκπαίδευση. Είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη αυτές οι διαφορές κατά τον καθορισμό κοινών χαρακτηριστικών για την αγροτική εκπαίδευση στην Ευρώπη. Τα παρακάτω είναι μερικά από αυτά τα χαρακτηριστικά (Boix, Champollion & Duarte, 2015, Bustos):

1. Μια εκπαίδευση σε κίνηση, η οποία έχει αναδιαμορφωθεί και επαναπροσδιορίζεται υπό το φως των πιο πρόσφατων αλλαγών.
2. Μια συμπεριληπτική προσέγγιση που στοχεύει στην αποδοχή και ενσωμάτωση διαφορών στην εκπαίδευση.
3. Ένας ετερογενής μαθητικός πληθυσμός, με διαφορετικούς βαθμούς, συχνά στην ίδια τάξη.
4. Γενικά, ένας μικρότερος αριθμός μαθητών από ό, τι στα σχολεία των αστικών περιοχών, κάτι που συμβαδίζει με τα χαμηλότερα ποσοστά πληθυσμού σε αγροτικά περιβάλλοντα.
5. Αρχική εκπαίδευση για εκπαιδευτικούς που δεν είναι πολύ προσαρμοσμένοι στις ανάγκες της αγροτικής εκπαίδευσης.
6. Μια πολύπλοκη προσωπική κατάσταση για τους δασκάλους, των οποίων η πιθανότητα να αισθάνονται απομονωμένοι και μόνοι ποικίλλει ανάλογα με το περιβάλλον και τον τύπο του σχολείου.
7. Ένα κοινωνικό περιβάλλον που συχνά είναι άγνωστο από τους δασκάλους, οι οποίοι πρέπει να προσαρμοστούν σε μια διαφορετική μέθοδο, συχνά με έναν πολιτισμό, έναν τρόπο ομιλίας και συσχέτισης που διαφέρει από εκείνους που κυριαρχούν στα αστικά περιβάλλοντα.
8. Μια παιδαγωγική-διδασκτική δομή βασισμένη στην ετερογένεια, σε ομάδες πολλαπλών επιπέδων, στην αναγνώριση διαφορετικών ικανοτήτων, δεξιοτήτων, σπουδών καθώς και στα διαφορετικά επίπεδα σχολικής εκπαίδευσης.

9. Μια μοναδική οργανωτική και διοικητική δομή, η οποία προσαρμόζεται στις περιστάσεις και χρειάζεται μια σχολική τοποθεσία. Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι τάξεων, σχολείων και ομάδων μαθητών ανάλογα με τη χώρα και την περιοχή.

10. Ένας μικρότερος αριθμός υπηρεσιών και πόρων που

διατίθενται στους μαθητές, κυρίως όταν αυτές ανατίθενται σε σχολείο ή τάξη με βάση τον αριθμό των εγγεγραμμένων μαθητών.

11. Η αγροτική εκπαίδευση θεωρείται περιθωριακή, με μικρή παρουσία στις εκπαιδευτικές πολιτικές.

Υπάρχουν πολλές επιλογές όσον αφορά την οργάνωση της αγροτικής εκπαίδευσης σε διάφορες χώρες. Στην πραγματικότητα, μπορεί κανείς να διαφοροποιήσει διαφορετικούς τύπους αγροτικής εκπαίδευσης αν κάποιος μιλά συχνά για σχολεία σε χωριά ή

αγροτικές περιοχές με πληθυσμούς μεταξύ 200 και 3000 κατοίκων, ανάλογα με τη χώρα.

Ο πίνακας που ακολουθεί περιλαμβάνει μερικές από τις πιο κοινές επιλογές.

Τύπος αγροτικού σχολείου	Περιγραφή
Σχολεία μιας αίθουσας	Μια σχολική αίθουσα, όπου παιδιά διαφόρων ηλικιών και επιπέδων διδάσκονται μαζί από έναν δάσκαλο. Παράδειγμα: "Piccole scuole" (Ιταλία)
Βαθμιδωτά σχολεία	Ομαδοποίηση αρκετών τάξεων που μοιράζονται παιδιά δύο ή περισσότερων βαθμίδων. Σε κάθε τάξη υπάρχει ένας δάσκαλος που παρακολουθεί μαθητές από δύο ή περισσότερες βαθμίδες. Γίνεται διαμοιρασμός του έργου μεταξύ των εκπαιδευτικών.
Επαρχιακά σχολεία	Όταν, σε γειτονικά χωριά, υπάρχουν αρκετά παιδιά για να διαμορφώσουν μια τάξη, ιδρύονται σχολεία κομητείας. Μαθητές από διαφορετικές περιοχές παρακολουθούν τα μαθήματα. Υπάρχει συνήθως ένας δάσκαλος ανά τάξη και βαθμίδα και όλες οι τυπικές υπηρεσίες που βρίσκονται στα εκπαιδευτικά κέντρα. Οι μαθητές σε αυτά τα σχολεία περνούν όλη την ημέρα εκεί, επιστρέφοντας στο σπίτι τους όταν το σχολείο κλείνει.
Ομαδοποιημένα σχολεία	Μια διοικητική, αν και όχι φυσική, ομαδοποίηση μικρών σχολείων ενός δωματίου ή μη εξοπλισμένων και διεσπαρμένων σχολείων σε διαφορετικές τοποθεσίες στην ίδια αγροτική περιοχή. Αυτοί συχνά μοιράζονται περιπλανητικούς δασκάλους, υλικό και διαχείριση κέντρων, με εκπαιδευτικούς, μαθητές και άλλους που συμμετέχουν σε κοινές συναντήσεις. Παράδειγμα: Ομαδικά αγροτικά σχολεία (Ισπανία)
Διασκορπισμένες διαδημοτικές παιδαγωγικές ομάδες	Ομαδοποίηση μαθητών με βάση την βαθμίδα τους σε διάφορα γειτονικά σχολεία. Για παράδειγμα, προσχολικό σε ένα χωριουδάκι, τα πρώτα χρόνια της δημοτικής εκπαίδευσης σε ένα άλλο, και τα τελευταία χρόνια του δημοτικού σε ένα τρίτο. Παράδειγμα: Διασκορπισμένες διαδημοτικές, παιδαγωγικές ομαδοποιήσεις (Γαλλία)

3. Τι κοινωνική και εκπαιδευτική λειτουργία εκπληρώνουν τα αγροτικά σχολεία;

Οι επικοινωνίες, οι κοινωνικές εξελίξεις και οι μεγαλύτερες εκπαιδευτικές προσδοκίες έχουν οδηγήσει, σε πολλές περιπτώσεις, σε σημαντικές αλλαγές στον ρόλο που διαδραματίζουν τα αγροτικά σχολεία. Παρ' όλα αυτά, ορισμένες από τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που είναι μοναδικές για την αγροτική εκπαίδευση εξακολουθούν να ισχύουν, με νέες, επίσης, να εμφανίζονται. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει συμφωνία όσον αφορά την αναγνώριση ότι τα αγροτικά σχολεία εξυπηρετούν μια εκπαιδευτική λειτουργία που απαιτεί μεγάλη υπευθυνότητα επειδή (Boix, Champollion & Duarte, 2015; Sepúlveda & Gallardo, 2011):

- Δίνουν φωνή σε αγροτικούς πολιτισμούς που συχνά αγνοούνται, επιβεβαιώνοντας την αξία και τις δυνατότητές τους σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο.
- Υπερασπίζονται και διασφαλίζουν μια συλλογική ταυτότητα και έναν αγροτικό πολιτισμό, διασώζοντας, αναγνωρίζοντας και ανακατασκευάζοντας την αίσθηση της φυσικής και ιστορικής κληρονομιάς.
- Φέρνουν ζωή στο περιβάλλον τους. Τα αγροτικά σχολεία και οι πράκτορές τους εκτελούν μια λειτουργία πέρα από τα όρια του σχολείου, αποτελώντας τον πυρήνα της εκπαιδευτικής, κοινωνικής και πολιτιστικής δραστηριότητας.
- Προσφέρουν ένα εναλλακτικό μοντέλο εκπαιδευτικής οργάνωσης που

προσαρμόζεται και δημιουργεί μια αγροτική ταυτότητα, απαντώντας στην άμεση πραγματικότητα. Έρχεται σε αντίθεση με το οργανωτικό μοντέλο που επιβάλλει και υπερασπίζεται το αστικό κέντρο, σταματώντας τις προσπάθειες επιβολής ομοιομορφίας.

- Είναι ένας μηχανισμός για την εξασφάλιση της αρχής της ισότητας ευκαιριών για όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τον τόπο καταγωγής, τους όρους ζωής κ.λπ.
- Αναδημιουργούν την έννοια της αγροτικής ζωής, παρέχοντας νόημα σε τοπικά αναπτυξιακά έργα, καθώς και αυτόνομη και ολοκληρωμένη ζωή.
- Προωθούν και αφυπνίζουν την αίσθηση ότι ανήκουν στο περιβάλλον, δημιουργώντας πολίτες που εκτιμούν, είναι αφοσιωμένοι και εμπλουτίζουν το περιβάλλον τους, τον πολιτισμό, τα έθιμα, τη γλώσσα και πολλά άλλα. Έχουν έτσι τη δυνατότητα να αναιρέσουν την υποβάθμιση της υπαίθρου και να συμβάλουν στη βιωσιμότητα της κοινότητας.

Εν ολίγοις, ο ρόλος που διαδραματίζουν τα αγροτικά σχολεία στο περιβάλλον τους πρέπει να αποτελεί μέρος μιας τοπικής στρατηγικής. Με αυτόν τον τρόπο, τα σχολεία μπορούν να θεωρηθούν, ειδικά στις αγροτικές περιοχές, ως οι πιο πολύτιμοι πόροι στην κοινότητα. Αυτό το όραμα που φαντάζεται ότι τα σχολεία και οι κοινότητες βρίσκονται σε μια σχέση ως ίσοι εταίροι, είναι διαμετρικά αντίθετο με άλλες προσεγγίσεις, που αντιμετωπίζουν τις κοινότητες ως απλούς πόρους για τα σχολεία.

Τα έργα και οι εμπειρίες που υποστηρίζουν κοινές δραστηριότητες μεταξύ σχολείων και κοινοτήτων περιλαμβάνουν την προβολή των σχολείων ως θεσμικών μελών στην παροχή υπηρεσιών που δημιουργούνται από κοινού για την κοινότητα και από την κοινότητα (Schafft, 2016). Ενισχύουν, έτσι, την αίσθηση της τοπικότητας σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία. Σε αυτή τη σχέση, οι οικογένειες και οι τοπικοί πράκτορες καλούνται να

συμμετάσχουν στον καθορισμό του ρόλου των αγροτικών σχολείων, ακόμη και στην κατασκευή νέων κοινωνικών κινήματων. Έτσι, ο Anyon (2005) υποστηρίζει ότι τα σχολεία μπορούν και πρέπει να βρίσκονται στο κέντρο της δημιουργίας νέων κοινωνικών κινήματων τόσο απαραίτητων για την ανοικοδόμηση και αναζωογόνηση αγροτικών περιβάλλοντων και αγροτικής εκπαίδευσης.

KANTO ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΣΟΥ

Εξετάστε την υπόθεση του Ντάνιελ:

- προσδιορίστε τους περιορισμούς, τα εμπόδια ή τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει
- εντοπίστε στο κείμενο τα βοηθητικά στοιχεία, τους μοχλούς ή τις ευκαιρίες που προσφέρονται από το σχολείο και το αγροτικό περιβάλλον
- να το συγκρίνετε με το δικό σας σχολείο/τάξη
- προτείνετε 2 δράσεις για την αντιμετώπιση των εμποδίων που αντιμετωπίζετε.

	Η υπόθεση του Ντάνιελ	Το σχολείο/η τάξη μου
Περιορισμοί		
Βοηθητικά στοιχεία		

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Biddle, C., Mette, I., & Mercado, A. (2018). *Partnering with schools for community development: Power imbalances in rural community collaboratives addressing childhood adversity*. *Community Development*, 49, 191-210. doi:10.1080/15575330.2018.142900

Boix, R., Champollion, P. & Duarte, A. (2015). *Teaching and Learning in rural contexts*. *Journal of Education*, 3,2, 28-47.

Schafft, K.A. (2016). *Rural education as rural development: Understanding the rural school-community well*- Peabody Journal of Education, 91, 137-154.

Echazarra, A. & Radinger, T. (2019). *Learning in rural schools: insights from PISA, TALIS, and the literature*. OECD Education paper, n° 196. EDU/WKP (2019)4.

Sepúlveda, M.P. and Gallardo, M. (2011). *La escuela rural en la Sociedad globalizada: Nuevos caminos para una realidad silenciada*. Profesorado. Revista de Curriculum y Formación del profesorado. 15,2, 141-153

Μάθετε περισσότερα:

Αγγλικά

Anyon, J. (2005). *Radical Possibilities: Public Policy Urban Education and a New Social Movement*. New York: Routledge.

Bauch, P. A. (2001). *School and community partnerships in rural schools: Leadership, renewal, and a sense of place*. Peabody Journal of

Education, 76(2), 204-221. doi:10.1207/S15327930pje7602_9

Miller, P., Scanlan, M. K., & Phillippo, K. (2017). *Rural cross-sector collaboration: A social frontier analysis*. *American Educational Research Journal*, 54(1), 193S-215S. doi:10.3102/0002831216665188

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union